

[Viviko.]

forening, Adolf Jørgensen, oplyser over for mig, at det drejer sig om millionbeløb.

Mange familier håber på, at den højtærede forsvarsminister kan finde en anden løsning.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg kan over for det ærede medlem bekræfte, at der er overvejelser i gang om oprettelse af et sådant øvelsesområde. Sagen er for tiden til forhandling mellem forsvarsministeriet og fiskeriministeriet med henblik på at finde det område, der er til mindst mulig gene for fiskerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erik Hansen* til forsvarsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om de fælles udgifter til den nyoprettede fælleskommando, og hvor stor bliver Danmarks andel af udgifterne?“

Erik Hansen: Nyordningen af de militære kommandoforhold mellem Danmark og Tyskland har givet mig anledning til bekymring af to grunde.

Den væsentligste årsag til min afstandtagen fra beslutningen om fælleskommandoen er sagens principielle indhold. Jeg ser i den beslutning, som det høje tings flertal godkendte, en uheldig og skæbnesvanger udvidelse af vort lands NATO-forpligtelser som helhed og af samarbejdet med det tyske militær i særdeleshed. Historisk dokumentation, personlige oplevelser under besættelsen og aktuelle overgreb i Tyskland mod tidligere modstandsfolk gør, at der i mit sind hersker tvivl om, hvorvidt man ikke ved at opruste Tyskland militært hæmmer demokratiets vækst. Derfor ser jeg i det militære samarbejde med Vesttyskland en uheldig forlængelse af den politik, der for nogle år siden blev vedtaget af det høje ting ved godkendelsen af Vesttysklands optagelse i NATO — mod det radikale venstres stemmer — en fortsættelse af en politik, der hæmmer afspændingen mellem øst og vest.

Jeg behøver næppe at understrege, at hvis jeg på dette tidspunkt havde været medlem af det radikale venstres folketings-

gruppe, havde jeg stemt som gruppens øvrige medlemmer, stemt mod optagelsen.

Den anden årsag til min bekymring er, at beslutningen om fælleskommandoen kan siges at føre landet ud i en militærpolitik, der vil overskride forsvarsforligets rammer.

Det er for at få nøjere kendskab til denne side af sagen, jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede forsvarsminister.

Jeg kan føje til, at havde jeg i 1960 haft sæde i det høje ting, havde jeg stemt sammen med det daværende radikale folketingsmedlem hr. Morten Larsen mod forsvarsloven; og jeg havde i spørgsmålet om fælleskommandoen fulgt det ærede medlem hr. Axel Sørensen.

Efter fjernsynsdebatten i sidste uge, hvor den højtærede forsvarsminister og det ærede medlem hr. general Erik Kragh, suppleret eller hjulpet af et betydeligt antal militære sagkyndige, diskuterede problemerne med en enkelt repræsentant af modsat anskuelse, nemlig forstander Svend Haugaard, fik tanken om, at yderligere militære bevillinger var på vej, ny næring.

Jeg beder derfor den højtærede minister om samtidig at oplyse, hvorvidt udgifterne til fælleskommandoen og de udgifter, der synes at være på trapperne som følge af fælleskommandoen, er indeholdt i forsvarsforliget.

Endvidere vil jeg gerne spørge om, hvilke oplysninger der kan gives om de fælles udgifter til den nyoprettede fælleskommando, og om, hvor stor Danmarks andel bliver.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der ikke kan anvendes titler i omtalen af ærede medlemmer.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg skal ikke gå ind i diskussion med det ærede medlem om, hvad han ville have gjort, hvis han havde haft sæde i folketinget på et tidligere tidspunkt, og jeg skal heller ikke svare på de ting, der går ud over det skriftlige spørgsmål, men holde mig dertil.

Som nævnt i min redegørelse i folketinget under den udenrigs- og forsvarspolitiske debat i december i fjor vil der blive søgt om fællesfinansiering af udgifterne i for-